

«Στις όχθες των ποταμών της Βαβυλώνας»

/ [Πεμπτουσία](#)

image not found or type unknown

[psalmoi.david.mesa](#)

Με το Σάββατο των Κεκοιμημένων και την Κυριακή της Απόκρεω, η Εκκλησία ολοκληρώνει το έργο της προγυμνασίας και προκάθαρσης των πιστών. Με τρόπο παιδαγωγικό και φιλόανθρωπο προτείνει την σταδιακή κάθαρση και την ομαλή μετάβαση στο στάδιο των αρετών και στον καιρό της νηστείας.

Οι λειτουργικού ύμνοι προσαρμόζονται στο προπαρασκευαστικό πνεύμα των ημερών. Είθισται μάλιστα να ψάλλεται και ο πολυέλεος «Επί τον ποταμόν Βαβυλώνος» γραμμένος κατά τα χρόνια της αιχμαλωσίας της Βαβυλώνας, γεμάτος πόνο για τη στέρηση της Ιερουσαλήμ και ικεσία για την ανάκτησή της.

*Ἐπὶ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος ἐκεῖ ἐκαθήσαμεν καὶ ἐκλαύσαμεν ἐν τῷ μνησθῆναι
ἡμᾶς τῆς Σιών.*

*Εἰς τὰς ὄχθας τῶν ποταμῶν τῆς Βαβυλώνας ἐκεῖ ἐκαθήσαμεν δούλοι
καὶ ἐξόριστοι καὶ ἐκλαύσαμεν ἐνθυμούμενοι τὴν Ἱερουσαλήμ.*

ἐπὶ ταῖς ἰτέαις ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐκρεμάσαμεν τὰ ὄργανα ἡμῶν·

*Εἰς τὰς ἰτέας, ποὺ υψώνονται εἰς τὰς ὄχθας τῶν ποταμῶν, οἱ ὁποῖοι
διαρρέουν τὴν χώραν, ἐκρεμάσαμεν θλιμμένοι τὰ μουσικά μας ὄργανα.*

*Ὅτι ἐκεῖ ἐπηρώτησαν ἡμᾶς οἱ αἰχμαλωτεύσαντες ἡμᾶς λόγους ὧδῶν καὶ
οἱ ἀπαγαγόντες ἡμᾶς ὕμνον· ἄσατε ἡμῖν ἐκ τῶν ὧδῶν Σιών.*

*Καὶ τοῦτο, διότι αὐτοὶ οἱ ὁποῖοι μας εἶχαν αἰχμαλωτίσει καὶ μεταφέρει
εἰς τὴν Βαβυλώνα, μας ἐζήτησαν ἐκεῖ νὰ ψάλλωμεν τὰ ἱερά ἄσματα. Αὐτοὶ ποὺ μας
εἶχαν ἀπαγάγει αἰχμαλώτους ἀπὸ τὴν πατρίδα μας, ἐζήτησαν νὰ τοὺς ψάλλωμεν
τοὺς ἱεροὺς ὕμνους καὶ μας ἔλεγαν· Ψαλατε εἰς ἡμᾶς ἀπὸ τὰ ἄσματα τῆς πατρίδος
σας, τῆς Σιών!*

πῶς ἄσωμεν τὴν ὥδην Κυρίου ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίας;

*Καὶ ἡμεῖς εἶπομεν· Πως θὰ ψάλλωμεν τὴν ἱεράν ὠδὴν τοῦ Κυρίου εἰς ξένην
εἰδωλολατρικὴν χώραν καὶ θὰ λησμονήσωμεν τὴν πατρίδα μας;*

ἐὰν ἐπιλάθωμαί σου, Ἱερουσαλήμ, ἐπιλησθεῖ ἡ δεξιὰ μου·

*Εἴαν σε λησμονήσω, ὦ Ἱερουσαλήμ, καὶ θελήσω νὰ ψάλλω με τὴν
συννοδεῖαν μουσικῶν ὁργάνων, ἐδῶ εἰς τὴν ξένην χώραν, ἀς γίνῃ ἀναίσθητος καὶ*

παράλυτος η δεξιὰ μου χεὶρ.

κολληθεῖη ἡ γλῶσσά μου τῷ λάρυγγί μου, ἔὰν μή σου μνησθῶ, ἔὰν μὴ προανατάξωμαι τὴν Ἱερουσαλήμ ὡς ἐν ἀρχῇ τῆς εὐφροσύνης μου.

Ἡ γλῶσσα μου, που θα τολμήσῃ να ψάλλῃ τας ιερὰς ὠδὰς, ἀς κολλήσῃ στον λάρυγγά μου, εἴαν δὲν σε ενθυμηθῶ, εἴαν δὲν προτάξω σε τὴν Ἱερουσαλήμ, ὡς τὴν υψίστην χαρὰν καὶ ἀγαλλίασιν τῆς καρδίας μου.

μνήσθητι, Κύριε, τῶν υἰῶν Ἐδὼμ τὴν ἡμέραν Ἱερουσαλήμ τῶν λεγόντων· ἐκκενοῦτε, ἐκκενοῦτε, ἕως τῶν θεμελίων αὐτῆς.

Ενθυμήσου, Κυριε, καὶ τιμώρησε τοὺς ἐχθροὺς μας τοὺς Ἰδουμαίους, οἱ οἱποῖοι κατὰ τὴν τραγικὴν ἐκείνην ἡμέραν, που κατεστράφη ἡ Ἱερουσαλήμ, ἔλεγον πρὸς τοὺς ἐχθροὺς μας· Αδειάσατέ τὴν, αδειάσατε τὴν Ἱερουσαλήμ ἀπὸ τοὺς κατοίκους, καταστρέψατέ τὴν ἀπὸ τὰ θεμέλιά της.

θυγάτηρ Βαβυλῶνος ἡ ταλαίπωρος, μακάριος ὃς ἀνταποδώσει σοι τὸ ἀνταπόδομά σου, ὃ ἀνταπέδωκας ἡμῖν·

Δυστυχία εἰς σέ, ταλαίπωρος καὶ ἀθλία Βαβυλῶν, δια τὴν ἐπαρσίν σου καὶ τας ἀδικίας που ἔχεις κάμει! Μακάριος θα εἶναι ἐκεῖνος, ὁ οἱποῖος θα σου ἀνταποδώσῃ ὅ,τι ἔκαμες εἰς ἡμᾶς, τὰ δεινὰ, τὰ οἱποῖα ἐπραξες εἰς βάρος μας.

μακάριος ὃς κρατήσῃ καὶ ἔδαφιεῖ τὰ νήπιά σου πρὸς τὴν πέτραν.

Μακάριος θα εἶναι ἐκεῖνος, ὁ οἱποῖος θα κρατήσῃ εἰς τας χεῖρας του τὰ βρέφη σου καὶ θα τα συντρίψῃ κτυπῶν αὐτὰ στους βράχους.

Τον πολυέλεο «Ἐπι τὸν ποταμὸν Βαβυλῶνος» μποροῦμε ν' ἀκούσουμε παρακάτω. Το μέλος εἶναι Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος καὶ ἡ ἐρμηνεῖα τοῦ βυζαντινοῦ χοροῦ «Τρόπος».

%epi%